

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5386/2019
23.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Зарић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1586/2019 од 27.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1586/2019 од 27.03.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1586/2019 од 27.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1398/18 од 18.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је АА из ... тражио да се тужена Република Србија - Министарство правде обавезе на исплату накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части, угледа, слободе и права личности због неоснованог лишења слободе, за време проведено у притвору од 11.07.2015. године до 09.11.2015. године, у износу од 1.220.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 36.750,00 динара у року од 15 дана од дана достављања пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1586/2019 од 27.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 1398/2018 од 18.10.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања у интересу равноправности грађана, благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Уједначавање судске праксе и разматрање правних питања у интересу равноправности грађана су законски разлози за ревизију предвиђену чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку (посебна ревизија). Сагласно ставу 2. тог члана, о дозвољености и основаности ове ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу састављеном од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нема правних питања која би требало размотрити у интересу равноправности грађана. Побијана другостепена пресуда, којом је правноснажно одлучено о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне штете због неоснованог лишења слободе, заснована је на правилном тумачењу члана 584. став 2. Законика о кривичном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 55/14) код утврђене чињенице да је притвор одређен на основу члана 211. став 1. тачка 1) наведеног законика јер су све околности указивале да је тужилац недоступан државним органима и да се крије, односно да је у бекству, с`обзиром да је знао да се против њега води кривични поступак и да му судски позиви нису могли бити уручени на адресу пријављеног пребивалишта, на којој није пронађен ни приликом извршења наредбе о принудном довођењу.

Решење Врховног касационог суда Рев 578/2017 од 06.12.2017. године, на које се тужилац позива у ревизији, не оправдава одлучивање о његовој посебној ревизији у циљу уједначавања судске праксе. Означеним решењем су укинуте пресуде нижестепених судова у спору за накнаду нематеријалне штете због неоснованог лишења слободе и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Одлука инстанцијом вишег суда о укидању пресуде која се побија правним лековима (редовним или ванредним), по правилу, није доказ о неуједначеној судској пракси. Правни став изражен у наведеном решењу, да је примена одредбе члана 560. став 3. (сада 584. став 2). Законика о кривичном поступку по правилу искључена када је притвор трајао дуго, а притворено лице правноснажном пресудом ослобођено од оптужбе, није применљив на овај спор имајући у виду све околности случаја, па и дужину трајања притвора - од 11.07. до 09.11.2015. године.

Из наведених разлога, на основу члана 404. Закона о парничном поступку (ЗПП), одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужиочева ревизија није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП, јер вредност предмета спора побијаног дела у износу од 1.220.000,00 динара (члан 28. став 1. ЗПП), очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра

по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, која је меродавна за оцену дозвољености ревизије.

С тога је на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић